8e JAARGe. № 264.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.

Voor Soerabaya ℔ jaar ƒ 24.– ℔ halfjr ƒ 12.– ℔ maand ƒ 2.–
„ Java. „ do. „ 30.– „ do. „ 15.–
„ Buitenb. „ do. „ 36.– „ do. „ 18.–
„ Europa. „ do. „ 50.–
De OOSTPOST verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

ZATURDAG 3 NOVEMBER 1860.

Prijs der Advertentiën.

De prijs der ADVERTENTIEN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentien met groote letter betalen dubbeld,
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

ADVERTENTIEN.

Met referte aan de advertentie in de *Javasche Courant* van 24 October no. 85, wordt bekend gemaakt dat de

op Dingsdag 30 October geannonceerde

UITBESTEDING

voor de levering van verschillende benoodigdheden voor 's lands dienst in deze residentie eerst

ZAL PLAATS HEBBEN

op

WOENSDAG op den 7 November aanstaande.

Aan belanghebbenden wordt opgemerkt dat in de verdeeling der perceelen eenige verandering is gebragt.

SOERABAYA, Namens den Resident,
29 *October* 1860. *de Secretaris,*
(1724) CH. TROMP.

Op Zaturdag den 10den November aanstaande zal ten bureele van den Resident van *Soerabaija*, eene openbare

UITBESTEDING

worden gehouden voor den overvoer van de navolgende hoeveelheden houtwerken als:

van 5232 stuks van *Grissee* naar *Bezoekie* en van 1045 stuks van *Soerabaya* naar *Batavia.*

De voorwaarden liggen ter inzage op bovengemeld bureau.

Namens den Resident voornd.
SOERABAYA, *De Secretaris,*
2 *November* 1860. (1751) **CH. TROMP.**

De Resident van *Soerabaya* maakt bekend, dat op Vrijdag den 16den November e. k. bij 's lands pakhuizen te *Soerabaya*, in het openbaar zullen worden verkocht: 400,000. Amsterdamsche ponden doorgekapt kopergeld, waarvan een monster bij de vermelde pakhuizen ter bezigtiging.

De verkoop zal geschieden op de voorwaarden bedoeld in de *Javasche Courant* van den 10den October 1860 No. 81.

SOERABAYA, *De Resident voornoemd,*
den 18*den October* 1860. **O. VAN REES.**
(1657)

De ondergeteekende maakt bekend, dat door eene verkeerde persoon aan het postkantoor is afgehaald een gerecommandeerde brief, moetende inhouden, een bankbillet van de serie van ƒ 1000, No. 97, met verzoek, om, voor het geval hetzelve ter verwisseling of betaling mogt worden aangeboden of reeds is ingewisseld daarvan aangifte te willen doen bij

Den Adsistent Resident voor de policie,
(1746) **E. DIBBETS.**

VENDU DEPARTEMENT.

VERKOOPING.

Op Maandag den 5*den November* 1860.

Bij *J. Cocq* te Krambangan van den boedel van wijlen zijne echtgenoote.

Op Dingsdag den 6*den November* 1860.

Bij *J. Koosen* aan de werfstraat van diverse goederen.

Op Woensdag den 7*den November* 1860.

In de voormalige toko *Mossembekker & Co* van diverse goederen van de firma *MacLennan & Co.*

Op Donderdag den 8*sten November* 1860.

Bij *D. M. Martens* in de stad van diverse goederen.

Op Vrijdag den 9*den November* 1860.

Bij den chinees *Kwee Haijdjien* in de kampoong Songoijoedan van diverse goederen. (1739)

GEBOORTEN.

Bevallen van eene *DOCHTER*, vrouwe J. M. ROCHUSSEN, echtgenoote van Mr. W. 's JACOB.
SOERABAIJA, 1 *November* 1860. (1742)

Bevallen van een *ZOON*, vrouwe G. M. VAN DAVELAAR, *Brouwer Starck.*
SOERABAYA, (1744)
1 *November* 1860. *Eenige kennisgeving.*

Voorspoedig bevallen van een welgeschapen *ZOON*, de echtgenoote van
SOERABAYA, M. KONING.
2 *November* 1860. (1750) *Eenige kennisgave.*

Bevallen van eenen *ZOON*, E. WESTERKAMP echtgenoote van
SOERABAYA, 2 *November* 1860. **F. W. NAGEL.**
Eenige kennisgave. (1756)

De reeds vroeger
GEADVERTEERDE HUIZEN
van den heer COCQ,
zullen op de

VENDUTIE

van Maandag den 5*den November*,
verkocht worden.
(1752)

HOUT-VENDUTIE.

Op Maandag den 5*den November e. k.*

TE

SIDHO-ARDJO

van plus minus 1000 BALKEN,

allen zeer geschikt voor den afvoer gelegen.
(1583) ZANTHUIJS qq.

VENDUTIE.

Op Dingsdag 6 November

BIJ

J. ROOSE

in het toco locaal in de Kalie-sosok

DOOR

HAYE & CO.

Van eene groote verscheidenheid DAMES ARTIKELEN, PROVISIEN en meer andere voorwerpen, als: ZIJDE DAMESKLEEDEN in differente soorten, GEBORDUURDE ZAKDOEKEN, ZIJDEN FOULARDS, PARASOLS, SHAWLS, JACONETTEN, KANTEN, GORDIJNFRANJES, ZIJDEN DOEKEN, AGREMENTEN, KINDERHOEDJES, GIBUS HOEDEN, DASSEN, ROOD FLANEL; REGENJASSEN, en meer anderen.

BROODSUIKER, gewone SUIKER, GENEVER, ZOUTVLEESCH, KOFFIJ, ALKMAARDER GORT, GRAAUWE ERWTEN, GROENE ERWTEN, BRUINE BOONEN, GRUTTEMEEL, WITTE SCHEEPS-KAJUIT-BESCHUIT, PRUIMEN, AMANDELEN, enz. alles in kleine KAVELINGEN geschikt voor huisselijk gebruik.

Nieuw Europeesch TOUWWERK, voor staand en loopend tuig en lijktrossen, Manilla TOUWWERK, oud TOUWWERK, HENNIP, LORDING, SCHIEMANSGAREN, VLAGGENDOEK, KRIJT, en LIJNOLIE, raauwe en gekookte.

LAMPBOLLEN en GLAZEN, LEKSTEENEN, KANARIEVOGELS, KOFFIJMOLENS, KOFFIJ BRANDERS, SPIJKERS, SCHEEPS IJZERWERK, KASSLOTEN, HANGSLOTEN, MAILKOFFERS, IMITATIE LEER, WAGENGARNITUREN, een BENDIJ met PAARD en TUIG compleet, en wat verder te voorschijn zal gebragt worden,

Goederen kunnen bijgebragt worden.
(1761)

VENDUTIE

Op Woensdag den 7den November a. s.

BIJ

MOSSEMBEKKER & CO in liq.

aan de groote rivier

VAN DIVERSE GOEDEREN

ALS:

Mahonijhouten kleer en hangkasten.
dito Boeken kasten.

DE NAAM.

(*Vervolg.*)

ANNA zweeg even; KAREL begon te begrijpen dat daar geene enkele soort van strijd en lijden was geweest welke deze vrouw niet had doorleefd, en dat bij dat alles het gemis van een veiligen ankergrond voor haar geloof en hare hoop, haar dubbel pijnlijk had getroffen. Hij zag haar met deernis aan, en sprak met warmte:

— ANNA, ik gevoel, ik begrijp er alles van; maar toch, die zwakheid..."

— Ach! maak er mij geen verwijt van... allerminst, beschuldig mij van er niet tegen gestreden te hebben! O, VAN DAM! weet ge wat het zegt nooit door eene moeder op God te zijn gewezen, nooit van de godsdienst iets anders te hebben leeren kennen dan holle vormen, dan dorre leerstellingen? Zie, als kind miste ik nog weinig; maar toen het meisje, toen de vrouw zag, ondervond, hoe weinig vrucht ze droegen, toen heeft zij ze leeren verachten, en haar vertrouwen op het hoogere beginsel dat er in leeft is droevig geschokt geworden... Maar daarover thans niet meer. Zoo als ik zeide, mijn verblijf bij mijn oom begon mij ondragelijk te worden. Wat mijne tante zich wel eens had laten ontvallen van een geschandvlekten naam, van een vader op wien eene zware beschuldiging had gerust, van hooggaande onaangenaamheden die tusschen hem en zijnen broeder waren voorgevallen — dat alles woelde en wielde in mijn arm hoofd dooreen. Ik verstoutte mij eens mijn oom te vragen wat er aan was van die onbestemde geruchten, wat daarvan de invloed zou zijn op mijne toekomst. Half ontweek hij mijn aanhoudend vragen; half verpletterde hij mij met de verzekering, dat ik God moest danken als ik maar nooit iets hoorde van mijn vader, die in oneere was gestorven. Gestorven — dat was niet waar! Op eene geheimzinnige wijze werd mij omstreeks dien tijd een brief in handen gespeeld, geschreven uit Indië, geteekend door iemand die zich mijn vader noemde, en waarin ik werd vermaand om mijn oom te bewegen dat hij mij in staat stelde zich bij hem te vervoegen. Ik waag niet u te beschrijven, mijn vriend! wat ik bij die ontdekking gevoelde.... Ik moest, ik wilde, wat het ook kosten mogt, dien vader, die daar als uit het graf voor mij oprees, zien, spreken, bij hem blijven. Die weinige letteren, zij spraken van een naamloos verlangen naar zijn kind; zij beschuldigden mijn oom van dit verlangen voor mij verborgen te houden... De arme man! hij wist toen nog niet dat zelfs zijn bestaan mij onbekend was; hij sprak in zijn schrijven van de brieven die hij mij jaren lang had toegezonden, en waarop hij nooit eenig antwoord had ontvangen.

— Nog half verbijsterd vloog ik met den brief in de hand naar de kamer van mijn oom. Door hartstogt vervoerd overlaadde ik hem met verwijten, vroeg ik hem rekenschap van het bedrog dat hij jegens mij, jegens mijne heiligste gevoelens had gepleegd, door mij het bestaan van mijnen vader verborgen te houden. Mijn heftige aanval had geen ander gevolg, dan dat hij, den tijd gehad hebbende zich van zijne eerste verrassing te herstellen, mij op koelen toon te gemoet voerde:

— „Een fraaije dienst, voorwaar! die uw vader u bewezen heeft met zich aan u bekend te maken! Heeft hij er u bij geschreven wat hem heeft bewogen zijn vaderland te verlaten, wat hem verhindert hier in persoon zijne regten op u te komen staven?"

— Ik had de kracht niet een woord uit te brengen, maar maakte eene ontkennende beweging.

— „Welnu! dan zal ik het u zeggen," hernam hij. „Ge waart nog geen vier jaren oud toen uw vader eene misdaad pleegde die hem op het schavot zou hebben gebragt, wanneer hij zich niet bij tijds door de vlugt had gered. De justitie werd bewogen om die vlugt ogluikend toe te laten, en uw vader onverhinderd naar Indië te laten vertrekken. Eén kind, uw broeder, nam hij met zich; u liet hij aan mijne zorgen over. Ofschoon het gebeurde ruchtbaarheid genoeg had gekregen om voor eeuwig den naam van uwen vader te schandvlekken, werd, zoo als ik had verwacht, de eerste indruk langzamerhand uitgewischt. Ik verheugde er mij in om uwentwil, en meende u geen betere dienst te kunnen bewijzen dan u van het verledene onkundig te laten. De wereld, die niets meer van uwen vader hoorde, meent dat hij in den vreemde gestorven is; zij zou dus niet ligt op de gedachte komen zijne misdaad u voor de voeten te werpen. En waarom zou ik u bekend hebben gemaakt met het bestaan van een vader, met wien ge u toch nooit zoudt kunnen hereenigen zonder zijne ballingschap, zijne onteering te deelen? Ik meende het best voor uw geluk te zorgen door ook u in het geloof te laten dat hij gestorven was; ik hoopte dat hij zelf het ook zoo zou hebben ingezien; maar reeds wist ik dat hij dwaas genoeg was u in zijne nabijheid te begeeren. Ik hield

ook dat verlangen voor u verborgen omdat het mij onzinnig scheen en regelregt strijdig met uw belang... Vergeefs, uw vader heeft anders gewild; de droevige gevolgen komen voor zijne rekening!"

„Dit, en nog veel meer, zeide hij mij op zijn gewonen, koelen, scherpen toon. O! zelfs nu, nu zoo veel mij is opgehelderd geworden, begrijp ik de handelwijze van dien man tegenover mij nog slechts ten halve — toen wist ik nog niets, en moest ik het spoor dus wel bijster worden. Die zorg, die kosten van zoo vele jaren om mijne opvoeding te voltooijen, en daarbij toch niets dat mij bewees dat hij het zich uit liefde, uit medelijden zou hebben getroost. Die angstvalligheid om van mij de verachting af te weeren welke mijn vader zou hebben op zich geladen, en daarnevens dat schier opzettelijk vernederen, dat kwetsen van mijn gevoel van eigenwaarde, van mijne teederste neigingen.... O! wel was die man een raadsel voor mij in die dagen, wel is hij het nog in zoo menig opzigt!

„Intusschen heb ik sints leeren begrijpen, dat, indien hij al de taak van voor mij te zorgen vrijwillig had op zich genomen, de vervulling er van gepaard ging met een onoverwinbare weerzin. Maar alles wat kon beletten dat mijn vader, door wanhoop gedreven, zich ooit weder hier in Nederland waagde te vertoonen, moest worden aangewend. Daartoe moest hij ook op het punt van mijne opvoeding gerust zijn, en mijn oom zal hem ook dit hebben beloofd om hem terug te houden van elken stap die eene vernieuwing der reeds bijna vergetene schandalen kon ten gevolge hebben. O! alles wat in de zeven jaren welke sedert verliepen, is gebeurd, heeft mij er zoo menigmaal aan herinnerd, hoe ik dikwijls in de verleiding was al de zigtbare onrust van mijn oom, zijne ondoordringbare geheimzinnigheid, zijne opzettelijke koelheid, zijne norschheid tegenover dezen, zijne kruipende vriendelijkheid jegens genen, toe te schrijven aan de knagingen van een geweten dat hem geen rust liet. Hoe 't zij, na het heftige tooneel waarvan ik zoo even sprak, had hij mij bijna overtuigd dat hij alleen om mijnentwil den wensch van mijnen vader voor mij had verborgen gehouden. Toch liet het eenmaal wakker geschudde verlangen van het kind naar zijnen vader zich niet meer versmoren. Ik bezwoer, ik smeekte hem mij in de gelegenheid te stellen van naar Indie te vertrekken. In 't eind gaf hij toe, zoo als ik toen geloofde ten gevolgen van mijn smeeken, zoo als ik later ontdekte alleen omdat hij meende dat mijn vader, wanneer hij langer weigerde, het uiterste zou wagen en naar het vaderland terugkeeren waar zijne tegenwoordigheid allereerst voor hem zelven, maar dan ook niet minder voor de naam der familie, de noodlottigste gevolgen kon hebben."

— Zonderling!" viel KAREL in, half tot ANNA half tot zich zelven sprekende: „wat er ook gebeurd mogt zijn, de heer ALTINK stond maatschappelijk zóó hoog, dat zelfs de schande van een broeder hem in zijne positie niet zou hebben gedeerd.... Van zijn broederlijk gevoel vrees ik dat wel geen sprake zal geweest zijn..."

ANNA schudde het hoofd; een bittere glimlach speelde haar om de lippen.

KAREL vervolgde: „En als hij dan werkelijk reden had om voor dat terugkeeren zoo beducht te zijn, waarom u dan maar niet dadelijk laten vertrekken. Zou hij dan toch uit liefde en medelijden voor u...."

— Neen! God vergeve het mij, VAN DAM, duizendmaal neen! Die man heeft *nooit*, heeft *niemand*, lief gehad. Maar in de eerste plaats ligt daar een sluijer over het verledene waarvan hij zeer goed begreep, dat alles wat ik van hem had ondervonden mij wel eens den lust kon hebben gegeven hem op te heffen. Mijn vader kon wel eens meer aan mij openbaren dat dien lust bij mij versterkte.... Onze herstelde gemeenschap kon noodlottig worden. Toch bedroog hij zich; want na eenige jaren met mijnen armen vader doorgebragt, is alles wat ik weet dat er een droevig, een vreeselijk geheim tusschen die twee broeders bestond, maar van den sleutel daartoe heb ik nog niets gevonden dan... welligt een flaauwspoor!...

„Evenwel kon hij daar niet volkomen gerust op zijn — dat begrijp ik nu wel. Eenmaal uit zijn huis verwijderd kon het toeval mij iemand doen ontmoeten die mij aanmoedigde of hielp bij het onderzoek naar wat er gebeurd kon zijn. O zeker! hij had zijne goede redenen om in mij wat minder zwakheid en kortzigtigheid te vooronderstellen dan hij bij anderen... en, o! ik vrees, het meest bij mijnen ongelukkigen vader had gevonden. Maar in 't eind, wat zou ik, arm, jong, onervaren, alleen in de wereld, zonder iemand die zich mijner aantrok of mij helpen kon, tegen den magtigen, invloedrijken man, wiens huis ik verliet, hebben vermogt?... Vreemd, dat hij zich door die vrees een oogenblik liet terughouden; en toch,„ het moet wel zoo geweest zijn!"

(*Wordt vervolgd.*)

ENGELAND.

— De heer Nicholls, een oud reeder is naar een krankzinnigen gesticht gebragt omdat hij prinses Maria van Cambridge met zijne liefdesverklaringen lastig viel en zelfs aan de koningin heeft geschreven om de hand der prinses te vragen. Men wil weten, dat groote verliezen in den handel geleden, hem het verstand hebben doen verliezen.

— Halem pacha, broeder van den onderkoning van Egypte, had eenigen tijd geleden hier met eene engelsche firma een contract gesloten tot het bestuur zijner landerijen en domeinen voor 10 jaren, waarvoor hij £ 2000 's jaars zou betalen, en om terzelfder tijd zijn bankier te zijn en hem eene som van £ 30,000 voor te schieten, betaalbaar met de renten der voortbrengselen van gemelde landen. Zijn broeder evenwel heeft de engelsche firma bewogen dat conttact te verbreken en heeft onmiddellijk de som van £ 40,000 aan haar betaald voor de diensten die zij gedurende 10 jaren zou bewijzen en tevens de geleende £ 30,000 terugbetaald. De verklaring van die handelwijze van den onderkoning is tweeledig, hij geeft namelijk voor dat de pachters van die landerijen geene engelsche tusschenkomst wilden dulden; hier echter gelooft men dat het wederom eene fransche intrigue is.

— Het oordeel der engelsche bladen, die heden zijn aangebragt, nopens de redevoering van den heer de Persigny, heeft hier niet weinig verwondering gebaard bij de hooggeplaatste personen, wier exemplaren niet aan den post zijn teruggehouden. Hier toch dacht men, dat door het aanzien, hetwelk de heer de Persigny te Londen geniet, slechts een woord van hem zou noodig zijn, om het wantrouwen van Engeland te doen ophouden. Andere weder beweren, dat zelfs indien onze gezant te London daarin ware geslaagd, de redevoeringen van de heeren La Rochejaquelin in den algemeenen raad van Deux-Sèvres en die van den maarschalk Niel te Toulon, dien gunstigen indruk geheel geneutraliseerd zouden hebben. Beide toespraken toch zijn sedert gisteren avond bekend. De heer La Rochejaquelin betoogde, dat de inlijvingen van Nizza en Savoye geheel wettig waren. De maarschalk Niel trok voornamelijk tegen de tractaten van 1815 te velde en zeide onder anderen: „Uit de coalitie, tegen Frankrijk geboren, hebben de tractaten van 1815 het europesche evenwigt op de verzwakking van ons land gegrondvest. Maar er kan niets eeuwigdurends op de vernedering van een groot volk worden gesticht."

— Men wil hier weten, dat de heer Edwin James, lid van het engelsche huis der gemeenten, met eene officieuse zending der britsche regering voor Garibaldi naar Italie is vertrekken. Genoemde heer heeft in last Garibaldi de voorwaarden mede te deelen, op welke hij op de zedelijke hulp van Engeland kan rekenen. Onder deze voorwaarden behoort ook, naar men zegt, dat Garibaldi de oostenrijksche grenzen zal eerbiedigen. In deze zaak moet Engeland, naar men verder beweert, in overeenstemming met Frankrijk handelen.

DUITSCHLAND.

— Van eene goed onderrigte zijde wordt medegedeeld, dat de veldmaarschalk prins Windischgrätz sedert elf jaren, van het oogenblik dat hij het comando door hem in Hongarije gevoerd, nederlegde, heeft afgezien van elke bezoldiging en het gansche bedrag, hetwelk hij als ridder grootkruis van de Maria Theresia-orde trekt, heeft geschonken aan het weduwenfonds dier ridder orde. Van den veldmaarschalk graaf Nugent wordt insgelijks gemeld, dat hij sedert zijne benoeming tot die hooge militaire waardigheid, van zijne bezoldiging ten behoeve der schatkist afstand heeft gedaan.

— Men verzekert, dat de hofschouwburg gedurende den aanstaanden winter zal worden verpacht, dewijl de toelagen uit de schatkist en de bijzondere kas des keizers daaraan in de laatst verloopen jaren verleend, tot een te hoog bedrag zijn geklommen, om verder te worden verleend.

— Door middel der dagbladen van alle kleur zal eene uitnoodiging worden gerigt aan de bewoners des lands tot het bijeenbrengen van gelden ten behoeve van den heer Heiberg, die gedurende vele jaren een der krachtigste verdedigers der duitsche regten van Sleeswijk-Holstein is geweest tegen de aanmatigingen en het geweld van de zijde van Denemarken. Eerst heeft de deensche regering hemde vergunning onttrokken om als advocaat te practiseren; zich hierop als boekverkooper hebbende nedergezet, heeft de regering hem ook dit middel van bestaan ontnomen, onder voorwendsel dat hij het regt verbeurd had op die wijze werkzaam te zijn, dewijl hij het jongste adres, aan de Sleeswijk-Holsteinsche Steuden gerigt, getracht heeft te verkoopen. Dringend wordt door sommige dagbladen het publiek reeds uitgenoodigd om ruime bijdragen tot dat einde te storten.

— Uit Munchen wordt medegedeeld, dat aldaar voor eenige dagen de geregtelijke verkoop heeft plaats gehad van het uitgestrektste en fraaiste riddermatige landgoed van geheel het Beijersche Oberland, toebehoorende aan den graaf Waldbott Bassenheim. Het is aangekocht door een brouwer der hoofdstad voor 665,000 florijnen, welke koopsom uiterst gering wordt genoemd.

— Men meldt uit Pesth, dat voor eenige dagen een proces wegens hoog verraad voor het raadsgeregt te Ofen is gevoerd. Bij die gelegenheid voerde de advocaat der beschuldigden eene zoo hevige taal, dat de president hem herhaaldelijk tot de orde moest terugroepen, zeggende, dat hij zich bijna aan hetzelfde misdrijf schuldig maakte, van hetwelk zij beschuldigd waren, wier verdediging hij op zich had genomen.

— Gisteren hebben de practische oefeningen met zwaar geschut te Gulik een aanvang genomen. Zij bieden dit opmerkelijke verschijnsel aan, dat daarbij eene werkelijke belegering zal worden nagebootst. Onder de leiding van den luitenant-generaal von Puttkamer zal verscheidene punten bres geschoten worden en zal men mijnen doen springen van verschillende constructie, ten einde op die wijze de werking van het nieuwe belegeringsgeschut te leeren beoordeelen. Een groot aantal officieren van de genie en artillerie woont deze proefnemingen bij; zij zullen op groote schaal plaats hebben, dewijl de vesting moet worden gesloopt en dit werk door de proefnemingen tevens wordt vergemakkelijkt.

SPANJE.

— De spaansche regering is in tamelijke verlegenheid geraakt door den toestand, waarin de zegepralen van Garibaldi den paus gebragt hebben, en zij zon dezer dagen zelfs eene nota aan de mogendheden hebben toegezonden, waarin zij vraagt wat deze voornemens zijn te doen als de pauselijke troon, geschokt wierd en hoe zij over den tegenwoordigen toestand van Italie oordeelen. In die nota zou zelfs te kennen worden gegeven, dat Spanje, met gestrenge aanneming van het beginsel van non-interventie, van oordeel is dat dit beginsel niet langer van toepassing kan blijven als het heefd der der catholieke kerk zelf mogt worden aangevallen. Die nota, alleen in den vorm eener eenvoudige verklaring gesteld, moet tot hiertoe onbeantwoord gebleven zijn.

AMERIKA.

In de *New IJork Tribune* lezen wij het volgende:

Een lief, bekoorlijk meisje in Indiana, de gelukkige bezitster van groote rijkdommen, was geëngageerd met een nog groenen en onhandigen jongen van achttien jaar oud. De dag tot de voltrekking des huwelijks was reeds bepaald toen de jongeling op eenen schoonen dag voor zijn geliefde verscheen met tranen in de oogen en een verschrikkelijk treurig voorkomen. „Mijn vader wil niet dat ik trouw want mijn tijd behoort hem." Dit was alles wat hij zeide. Het meisje zond haren minnaar naar zijnen strengen vader terug, en onderrigtte hem hoedanig hij den minst mogelijken prijs voor zijnen tijd moest bedingen. „Ik wil u voor twee honderd dollars verkoopen," zeide de vader, "en ook voor geen cent minder." Goed! zeide de dame toen haar dit werd medegedeeld, „ik wil u koopen." Zij betaalde den koopprijs en huwde met haren eigendom; de jongeling is sedert een geheel ander wezen geworden, zijn geheele voorkomen heeft onder de handen zijner vrouw een veel gunstiger aanzien gekregen.

De *New York Tribune* noemt dit de goede zijde van den slavenhandel.

CHINA.

Wij geven hieronder uittreksels uit brieven die direct van het tooneel des oorlogs zijn ontvangen.

Ho-se-woo, 20 September 1860.

De Tartaren hebben de vijandelijkheden weder hervat. Op den 18 werd onze naar Tung-Chow oprukkende kolonne bestookt door eenige koperen vuurmonden, welke op eene aarden omwalling in batterij waren gesteld; het vuur werd beantwoord door onze artillerie toen men op zij van de stad eene massa Tartaarsche kavallerie opmerkte, eene magt uitmakende van 25 à 30,000 man. Zij werden onmiddellijk gechargeerd door de Seikh-kavallerie en door die der Franschen, bij welke gelegenheid ook tevens de aarden omwalling aangevallen werd. De geheele Tartaarsche magt werd op de vlugt geslagen, met achterlating van 2000 dooden en 50 kanonstukken. Het verlies der geallieerden bepaalde zich tot 18 gewondden, niet een man was gesneuveld. Ongelukkiglijk weegt deze gunstige uitkomst niet op tegen de gevangenneming van den heer Parkes en nog eenige anderen.

Hij met nog eenige heeren moeten zich namelijk vooruit naar Tang-Chow hebben begeven ten einde toebereidselen te maken voor de kampering van het leger en voor de aanschaffing van levensbehoeften.

Er werd diensvolgens eene plaats bepaald waar het leger zou kamperen, na afloop waarvan de kommissie weder tot de hoofdmagt wilde terugkeeren; onverwachts echter ontwaarden zij dat de Tartaarsche kavallerie het terrein bezet had, waarop onze kampementen zouden worden opgerigt. De heer Parkes keerde onmiddelijk met een gevolg van 12 of 15 personen naar Tang-Chow terug waar allen gevangen werden genomen.

Sedert de inname der Taku-forten hebben de chinezen niet dan verraderlijk gehandeld. Tien-tsin was niet genoegzaam verdedigd om daar te kunnen blijven. De tijd die hier werd doorgebragt met onderhandelen maakten de Tartaren zich ten nutte om zich te verzamelen. Om Tang-Chow te redden wenden zij thans voor eenen vrede te willen sluiten, alleen om tijd te winnen en ons optehouden op den weg naar Pekin. Toen wij oprukten waren de vijandelijkheden gestaakt; van het eerste oogenblik dat zij daartoe gunstig achtten maakten zij gebruik om ons te Changkai-wan op den 18 eene magt tegenover te stellen, als wanneer zij eenigen der onzen gevangen namen toen deze zich in hunne magt hadden gesteld om regelingen van eenen vredelievenden aard te sluiten.

Sedert het gebeurde te Taku is dit de eersten openlijke daad van vijandelijkheid welke gepleegd is. Op den geheelen marsch toonde de bevolking hunne vrees; in alle steden en dorpen door welke het leger trok, waren de huizen gesloten, levensmiddelen werden echter overal in overvloed verstrekt tot dat de hoofdkolonne deze plaats naderde. Aan de bevolking werd voorgesteld om eene markt opterigten doch zij weigerden dit te doen. Men werd toen wel genoodzaakt om met geweld datgene te nemen waaraan behoefte was, en het daarna te betalen; dit had echter ten gevolge dat alle huizen en winkels gesloten werden, waarop bevel werd gegeven om de winkels opentebreken; het daardoor gegeven voorbeeld werkte zoo sterk op de handeldrijvende bevolking dat de meesten op de vlugt gingen, hunne goederen in onze handen achterlatende. In sommige winkels werden zilveren staven, gouden ornamenten en andere kostbare versierselen gevonden, welke het eigendom werden van hem die ze het eerste ontdekte.

Inmiddels kwam Lord Elgin aan; hij ging onmiddellijk naar Tang-chow doch vernam daar dat alle vreemdelingen die plaats den vorigen dag hadden verlaten.

De levensmiddelen werden zeer schaarsch en het was zeer moeijelijk om over land van Tien-tsin iets te verkrijgen, daar het bekend was geworden dat er in de onderhandelingen eene storing was gekomen. De rivier was onbevaarbaar door de langdurige droogte, alleen de ondiepe kanaalbooten konden er nog door komen; die vaartuigen werden dan ook geprest en drie dagen daarna kwamen er dertig opzetten, allen geladen met levensmiddelen, enz. De droogte blijft hier buitengewoon lang aanhouden.

In het veld op ongeveer vier mijlen ten westen van Tang-Chow, 22 September 1860.

Den 21 zette onze magt zich in beweging om de Tartaren te ontmoeten die, 30,000 man sterk, zich over een terrein van 6 à 7 mijlen hadden verspreid, waarschijnlijk met het doel om ons te omsingelen. Door eene kleine manoeuvre van onze zijde werden zij in verwarring gebragt, en tot over het kanaal op de vlugt geslagen.

Eenige chinesche ambtenaren zijn bij Lord Elgin gekomen met het berigt dat de zendelings-kommissie (de heer Parkes en gevolg) te Pekin in een ruim huis is gelogeerd en dat zij daar in volle veiligheid verkeert.

De broeder van den keizer is nu benoemd tot hoofd-kommissaris om vrede te sluiten; daar komt echter niets van wanneer den geallieerden niet wordt toegestaan om zonder verhindering Pekin te mogen binnen komen.

23 September 1860.

Onder bedekking eener vredevlag is eene groote hoeveelheid levensmiddelen aangevoerd geworden. Dit zal Tang-Chow redden, doch men geloofst dat het weder eene poging is om tijd te winnen.

Op 7 à 8 mijl afstands is Pekin van den weg te zien en Tang-Chow op ongeveer 3 à 4 mijl; ons kampement ligt tusschen deze twee steden en het kanaal, hetwelk van den Peiho naar Pekin voert.

Lord Elgin wil van de zijde der chinezen van niets hooren alvorens de gevangenen uitgeleverd zijn.

Een gerucht wil dat hunne gevangenneming veroorzaakt is doordien een Franschman, die bij de kommissie behoorde, in personelen twist werd gewikkeld met eenen chineschen soldaat, en feitelijkheden waren daarvan het gevolg; de chinezen voegden zich bij de partij van hunnen landgenoot en namen de vreemdelingen gevangen.

INGEZONDEN STUKKEN.

Mijnheer de *Redacteur!*

Met onbegrijpelijk veel genoegen en onder het voluptueuse genot van eene fameuse *Reneurel* heb ik gister avond de *Java Bode* gelezen van den 20sten October, waarin de oud-inspecteur, Willem Stap, een artikeltje heeft doen plaatsen dat geschikt is om alle niet-rookers van hunnen afkeer te bekeeren, welk artikeltje is zamen te vatten in de weinige woorden,.. *Wilt gij U onbedorven bewaren, orber dan tabak.*

Dit artikeltje had dan ook zóó veel effect op mij, dat ik van die fameuse *rencurels* eene versche opstak, en, meenende dat ik voor mijne toekomstige onbedorvenheid ten minsten zoo veel deed, als ooit voor de gesoigneerdste mummie was gedaan, smookte ik er furieus op los, terwijl ik een uwer *Oostposten* opnam om te proberen of het óók waar was dat het rooken het vernuft scherpt, zoo als de oud-inspecteur beweerde.

Vreemde gril van het toeval, de *Oostpost* die ik opnam was die van 30 October, waarin die beroemde geneesheer, Sir B. Brodie, duidelijk maakt dat de katten zeer wijs doen als zij zich op eenen eerbiedigen afstand houden van alle bekende of onbekende onderdeelen van tabak, en dat de heeren die in eene positie zijn dat zij zich de keurigste tabak kunnen verschaffen om dezelve in een voluptueus *dolce far niente* te savoureren, de eersten moeten zijn om zich alle rookgenot te ontzeggen.

Toen ik eenige regelen van de redenering van die beroemde Sir Brodie had gelezen, legde ik natuurlijk mijne fameuse *rencurèl* met schrik neder, want, al heb ik nu reeds ettelijke duizenden sigaren in rook gemetamorphoseerd,... wie weet het!... deze ééne zou misschien juist *die* uitverkoren sigaar kunnen zijn die, de maat volmetend, mij de dreigende série van Sir Brodies zenuwtoevallen, zenuwberoerten, of andere zenuwnaarheden zou op het lijf jagen.

Ik was dus voorzigtig en legde mijne fameuse *rencurel* neêr, las Sir Brodie met de onbegrensdste belangstelling ten einde toe,.. vergeleek de geleerde Sir Brodie met den oud-inspecteur,.. en,.. mijne fameuse *rencurel* ligt nog altijd daar, want ik heb tot geen resultaat kunnen komen, en, al is mijn leven verzekerd, dat verzekert mij niet tegen den tabaks-dood.

Nu wenschte ik door middel van uw blad een Nederlandsch Indisch geleerde uittenoodigen om als Superarbiter op te treden, en te decideren wie van de beiden gelijk heeft, Sir Brodie die mij bang maakt, of de oud-specteur die de rol vervult van de slang in het paradijs.

Ik zou zoo graag zien dat de laatste gelijk had, want dan nam ik dadelijk mijne nedergelegde sigaar weder op, en genoot op nieuw, maar iemand die met één woord zegt, *Alles is vergif en niets is vergif; dit hangt alleen af van de hoeveelheid, de omstandigheden en de constitutie*, zegt weinig anders dan dat het tamelijk onverschillig is of men theebanket snoept of arsenicum, en op dit punt ben ik het niet zóó geheel met hem eens, dat ik mij op zijne authoriteit zou durven wagen aan eene kattenproef *à la* Sir Brodie, zelfs al zou die proef met de meeste voorzigtigheid worden genomen. Zoo'n kattenproef is verschrikkelijk!

Bovendien brengt zich de oud-inspecteur tot het resultaat dat, dewijl op het gezag van von Humboldt en anderen, iedere landstreek zoodanige voedingsmiddelen, vruchten en gewassen voortbrengt, als voor den landaard het meest geschikt zijn, de tabak voor alle wezens goed *moet* zijn, omdat de tabak overal groeit (*behalve voor de ysbeeren toch' want die groeijen waar* geen *tabak groeit.*)

Dit nu is in tegenspraak met die beroemde Sir Brodie, die door zijne proeven heeft bewezen dat de tabak doodende deelen bevat zelfs voor die katten, die geboren en opgevoed zijn in de landen waar tabak groeit, en er de bloeijendste gezondheid genieten zoo lang zij zich onthouden van tabak-proeven. Wij kunnen hier nog bijvoegen dat von Humboldt, ten minsten wanneer hier de schrijver van den Cosmos wordt bedoeld, meermalen heeft verzekerd dat hij nog nimmer van zich had kunnen verkrijgen om eene eerste poging tot rooken te doen.

Dan zegt mijnheer de oud-inspecteur, dat het overgenoeg bekend is welk een doeltreffend préservatif de tabak is voor een ZEEMAN, ter wering van scheurbuik.

„Waarom uitsluitend voor den *zeeman*," vroeg ik onwillekeurig, en deze vraag herinnerde mij aan den tijd toen de beroemde geneesheeren niet studeerden om te kunnen practiseren, maar practiseerden om te kunnen studeren, en de praetijk aanvingen met een hoofd vol ruimte en een blanco BOECK MYNER ERVAERINGHEN in den zak. Een van die beroemden had reeds lang een smid onder handen gehad, zonder de man van zijne intermittente koortsen te kunnen genezen, toen hij zijn patient op eenen schoonen morgen in den besten welstand aantrof, terwijl die, naar de regelen *zijner* kunst, eigenlijk had moeten leggen bibberen van de koorts.

„Wat hebt gij gedaan, dat gij zoo op eens zijt hersteld?" vroeg de esculaap in de hoogste verwondering.

„Ja! ik zal er maar geen doekjes om winden," antwoordde de smid,"
„gij hadt mij zoo lang op streng-diëet gehouden dat, toen ik gister
„de reuk kreeg van de spekpannekoeken die moeder bakte, ik het niet.
„langer kon uithouden, en tegen den besten heb opgewerkt; en, nu...
„ik heb geen koorts"

Dit was eene mémorabele ervaring, en haalde dus de geleerde heer zijn BOECK MYNER ERVAERINGHEN uit, waar hij, onder de rubriek MIDDELEN TEGEN DE KOORTS, inschreef ...*spekpannekoeken.*

Een paar dagen later echter werd de hulp zijner talenten ingeroepen door een zeeman die eene hevige galkoorts had gekregen, en de docter, wien het experiment van den smid nog versch in het geheugen lag, schreef hem voor, *zes spekpannekoeken van het zwaarste kaliber zamengesteld in de verhoudingen zoo als de spekslager die zou opgeven* De kranke zeeman nam het geneesmiddel zoo als men gewoonlijk geneesmiddelen neemt; d. i. omdat de doctor het had bevolen, en met niet weinig tegenzin. Den volgenden dag echter gaf hij den doctor geene gelegenheid om hem een nieuw recept voor te schrijven, want de spekpannekoeken hadden gewerkt en de man was dood.

Dit nieuwe geval gaf den doctor nieuwe stof tot nadenken. De zeeman was er nu wel van gestorven, maar de smid was er toch door gered geworden. De spekpannekoeken *moesten* dus hunne plaats in des doctors *vade mecum* behouden onder de rubriek MIDDELEN TEGEN DE KOORTS, doch de beroemde geneesheer schreef er achter *NB. goed voor een smid, maar niet voor een zeeman.*

Is het nu met de tabak juist omgekeerd, en is die *goed voor een zeeman, maar voor geen mensch anders?* Als mijnheer de oud-inspecteur dat verzekert dan neem ik dat gaarne aan, maar dat helpt *mij* nog niets, want ik ben geen zeeman. Dat rook, zelfs al komt die niet van tabak, bederfwerend is, zien wij aan het rookvleesch, aan de bokking, aan de sprot'... maar een mensch kan zich toch niet metamorphoseren in een wandelend stuk rookvleesch, ten einde onbedorven te blijven, en althans niet wanneer een beroemd geneesheer zoo als Sir Brodie, met holle stem en met alle dreigende zenuwkwalen *en reserve*, de rookers waarschuwt voor de eerste schrede op den weg der overdrijving.

U ziet, mijnheer de redacteur! dat ik de questie zeer ernstig opneem en dezelve gemoedelijk heb doordacht, terwijl ik er mij zelfs zóóveel aan laat gelegen liggen dat ik de fameuse, reeds gedeeltelijk georberde *rencurel* op wachtgeld laat, tot de decisie van eenig hooggeleerd superarbiter mij de courage geeft om hem, óf verder op te rooken, óf van mij te werpen als een moordend gif.

Het doelmatigst zal welligt zijn dat u er eene prijsvraag over uitschrijft, maar dán moet er bij bepaald worden dat geen regard zal worden geslagen op de beantwoordingen van hen die groote liefhebbers zijn van rooken, dan wel andere redenen hebben om de tabak *à tort et à travers* te recommanderen, want die zijn misschien nog partijdiger in het geval, als Sir Brodie's ongelukkig poesje zou zijn, als het niet zoo ongelukkig den tabaks-dood was gestorven.

SOERABAYA,
31 *October* 1860.

CORRESPONDENTIE.

AAN A. D. Uwe opmerkingen betrekkelijk het stuk over de onmisbaarheid der schutterij zal eerstdaags worden geplaatst. U zult het ons toch wel niet euvel duiden als wij die niet met al het scherpe dat er in ligt, de wereld inzenden?

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya

Datum.	Vlag.	Naam van het Schip.	den Gezagvoerder.	Grootte van 't schip in Lasten.	van waar gekomen.	wanneer gezeild.	welke plaats aangedaan.	werwaarts bestemd.	Agenten.
Nov. 4	Nederl.	Argus.	J. B. Smit.		Batavia.				
„ —	Ned. Ind.	Abool Haer.	Sech. Hoesin Bandjardana.		Banjermassing.				

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.	Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerder.	Naar.
November 3	Ned. Ind.	Stoomschip Prins van Oranje.	J. Prins.	Batavia.
„ —	Nederlandsche	Salatiga.	H. G. Biesthorst.	Ned. via B-zoek. en Pasoeroean.

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerders.	Bestemming.	Agenten.
Nederlandsche	Delftshaven.	Schaap.	In reparatie.	B. Kopersmit & Co.
„	Aegidia en Paulina.	Itz.	Amsterdam.	„ „ „ „
„	Helmers,	A. Ressen.	Onbepaald.	E. Ten Brinck & Co.
„	Hendrik Ido Ambacht.	S. Bijl.	Rotterdam.	„ „ „ „ „
„	Stad Gouda.	des Ruelles.	Onbepaald.	„ „ „ „ „
„	Prins Fred. der Nederl.	C. C. de Witt.	Onbepaald	Schimmelpenninck & Co.
„	Amazone.	Abbink.	„	„ „ „
„	Jupiter.	Burggraaf.	Nederland	„ „ „
„	Jeannette Cornelia.	Verhoeven.	„	„ „ „
„	Fearnot.	Fabritius.	Onbepaald.	B. J. van Eck & CO.
„	Louise Kroonp. v. Zweden.	J. van der Linden.	Nederland,	„ „ „ „ „ „
Engelsche	Annie Archibald.	John Turneij.	Onbepaald.	J. F. van Leeuwen & Co.
Nederlandsche	Mentor.	P. P. Duinker.	Amsterdam.	P. Kervel & Co.
Pruissische	van der Heidt.	J. Neumann.	Falmouth.	„ „ „ „
Hamburgsche	Fransz.	F. Catenhusen.	Amurrivier.	„ „ „ „
Nederlandsche	Bellatrix.	A. P. Sandberg.	Amsterdam.	Fraser Eaten & Co.
„	Salatiga.	H. G. Biesthorst.	Rotterdam.	Anemaet & Co.
Engelsche	Esther.	T. Osborne.	Europa.	Adam & Co.
Nederlandsche	Billiton.	Ten Zeldam Ganswijk.	Nederland.	Hill Broekman & Co.
Nederlandsche	Joan Melchior Kemper.	Salm.	„	Mc Lennan & Co.

Aan- en Uitvoer te Soerabaya op den 3den November 1860.

AANVOER.

Van Nederland via Batavia per het Ned. schip *Argus*, gezagvoerder J. R. SMIT.

184 collies manufacturen, 64 collies madapollams, N. H. M.; 86 collies manufacturen, 20 kisten geelmetaal, 5 vaten spijkers, 100 blokken lood, B. KOPERSMIT & Co; 41 kisten manufacturen, ARNOLD & ZOON; 400 vaatjes loodwit, 1 kist glazen, E. TEN BRINCK & Co; 20 collies provisien, 20 vaatjes boter, B. J. VAN ECK & Co; 35 kisten spiegels, 469 staven ijzer, THOMAS & Co; 100 kisten glas, MATHIEU EBBS RUYS & Co; 5 kisten spiegels, ORDER.

Marktprijzen.

SUIKER *f* $15^{3}/_{4}$.—

RIJST (CARGA) *f* 130 @ *f* 145.—

Id. (WITTE) *f* 150 @ *f* 175.—

ARAK *f* 46.—

KADJANG MATTEN. *f* 9.—

ROTTING *f* 8 @ *f* 9.—

WISSELKOERS $101^{1}/_{2}$ @ $102^{0}/_{0}$.—

PROTESTANTSCHE EEREDIENST.

Zondag den 4den November 1860.

's Morgens te half negen ure.

Ds. MOUNIER.

Doopsbediening,

ROOMSCH-KATHOLIEKE EEREDIENST.

Zondag den 4den November 1860.

Eerste H. Dienst te 7 ure.

De Hoogmis te $8^{1}/_{2}$ ure.

Het Lof 's avonds te $6^{1}/_{2}$ ure.

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & COITE SOERABAYA.